

CHANSON D'AUTOMNE

Les sanglots longs
Des violons
De l'automne
Blessent mon coeur
D'une langueur
Monotone.

Tout suffocant
Et blême, quand
Sonne l'heure,
Je me souviens
Des jours anciens
Et je pleure;

Et je m'en vais
Au vent mauvais
Qui m'emporte
Deçà, delà,
Pareil à la
Feuille morte.

Paul Verlaine

PÍSEŇ PODZIMNÍ

Ten dlouhý vzlyk
na houslích smyk,
to jeseň zvoní,
a v srdci vstal
mi stesk a žal
monotónní.

Bez dechu teď
bled jako zeď
jak čas kvačí,
na zašlý ten
vzpomínám den
a jen pláči.

A teď mě jal
a nese dál
zlý větru svist,
sem tam, tam sem
já smýkán jsem
jak zvadlý list.

(Hanuš Jelínek)

PODZIMNÍ PÍSEŇ

Dlouhý ston táh
na violách
jeseně,
podivný žal
srdce mi jal
znaveně.

Bledý jsem stál
a vzpomínal,
přešel čas,
teď v pláči sním,
když uslyším
hodin hlas.

A kráčel jsem
ve větru zlém,
jenž mě nes
jak ze zahrád
list, který zvad
a pak zas kles.

(Jaroslav Seifert)

• PÍSEŇ PODZIMNÍ

Sám sklon a ston,
svých viol tón
podzim roní,
a duši mou
rve touhou mdlou,
monotónní.

Skláním se níž
a blednu, když
chvilě zazní.
Vzpomenuv dnů,
propadlých snu,
pláču v bázni.

A odcházím
ve vichru zim,
který svistem
žene mne z chvil,
jako bych byl
suchým listem.

(Vladimír Holan)

PODZIMNÍ PÍSEŇ

Ó podzime,
tak dlouze tvé
housle lkají,
mou duši tou
hrou unylou
utýrají.

Dýchaje tíž,
zesinám, když
orloj slyším,
vše je to tam,
ten žal, co mám,
nentiším.

I odcházím
povětřím zlým,
jehož svistem
jsem hnán sem tam,
jak byl bych sám
suchým listem.

(František Hrubín)

PODZIMNÍ PÍSEŇ

Když do korun
plác z vetších strun
podzim roní,
vždy jímává
mě únava
monotónní.

Děs, rozehrán
při hudbě hran,
skrání mi smáčí;
vracím se zpět
do zašlých let,
tíše pláči.

Hnán vichřicí,
zlou, skučící,
letím v dáli
 pryč z těchto míst,
zmítán jak list
opadalý.

(Petr Kopta)